

таквом поделом власти које би биле самосталне и изоловане једна од друге. Међутим, то изоловање и стриктно одвајање власти није било спојиво са несметаним функционисањем механизма државне власти. Зато је уставотворац морао да предвиди и извесне елементе сарадње и међусобног мешања појединих власти, али и цео механизам заснован на систему кочница и равнотеже како би се обезбедила потребна усклађеност и функционалност свих власти које су у принципу независне и одвојене једна од друге. Међутим, у животу неминовно долази до одређених колебања и дисфункционалности, и поред уграђених мера и механизма за складно деловање система. Ова дисфункционалност или тачније, ремећење равнотеже не значи ништа друго него постизање преваге једне власти над другом. Зато је и тачна она квалификација да се америчка уставна и политичка историја огледала или у премоћи председника (председничкој влади) или премоћи Конгреса (конгресној влади) или чак и, ређе, премоћи Врховног суда, онда када је он захваљујући свом ауторитету (пре свега својих амбициозних председника) показивао и политичке аспирације.

б) Парламентарни систем

Парламентарни систем је други (поред председничког) важан облик организације државне власти заснован на начелу поделе власти. Иако оба система произилазе из поделе власти, између њих се прави разлика у томе што је код председничког изведена крута (строжа) подела власти док су у парламентарном систему односи између посебних власти еластичнији, што ће рећи да је изведена гипкија подела власти која подразумева већи степен сарадње подељених власти. Може и да се каже да је то такав институционални аранжман или систем власти чију окосницу чини равнотежа и сарадња законодавне и извршне власти, при чему постоји мала превага законодавне над извршном власти и то пре свега у смислу изборне (јер бира владу) и контролне улоге парламента. Истина, и влада (егzekутивна) има повратна средства утицаја на парламент како би се ублажила његова премоћ и успоставила равнотежа која је битна за нормално функционисање самог система. Но остаје да је главни симбол парламентаризма сам парламент (јер се по њему и зове овај систем) као што су у скупштинском систему то скупштина, а у председничком – председник државе. Парламентарни систем је највише распрострањен у Европи – ту доминира, а за његову колевку се узима Енглеска, што није ни чудно ни случајно. Енглеска је земља где се прво појавио и развио